

kinra
girls

CUI I-E FRICĂ DE FANTOME?

MOKA

ILUSTRĂȚII
ANNE GRESCI

DPH
DIDACTICA PUBLISHING HOUSE

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

CUI I-E FRICĂ DE FANTOME?

MOKA

ILUSTRĂȚII
ANNE GRESCI

KUMIKO

Kumiko este japoneză. Este o pictoriță talentată, căreia îi plac de asemenea fotografia și moda.

IDALINA

Idalina este spaniolă. Cântă la chitară și este o foarte bună cântăreață de flamenco.

NAÏMA

Naïma este afro-americană. Tatăl său este american, iar mama vine din Africa. Pasiunea ei

RAJANI

Rajani este indiană. Adoră să danseze, în special dansurile tradiționale din țara sa.

ALEXA

Alexa este australiancă. Îi place să călătorească și-și dorește să devină campioană

MICHELLE
inamica
Kinra Girls

RUBY
inamica
Kinra Girls

JENNIFER
inamica
Kinra Girls

**DOAMNA
BECKETT**
profesoara
de engleză

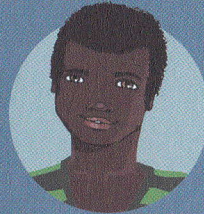
**SIGNORA
DELLA TORRE**
profesoara
de muzică

**DOAMNA
JENSEN**
profesoara
de dans

MICKAEL
prieten
cu Kinra Girls

JOHANNIS
prieten
cu Kinra Girls

DOAMNA GANZ
profesoara de artă
dramatică

MAESTRUL WANG
profesorul
de desen

DOMNUL RAMOS
profesorul
de chitară

DOMNUL MEYER
directorul

MISS DAISY
asistenta
directorului

EMMA
infirmiera

DOMNUL BROWN
profesorul
de matematică

**DOMNUL
TREMBLAY**
profesorul
de arta circului

RAINER
profesorul
de echitație

**TOȚI SUNTEM DIFERIȚI,
PRIN URMARE TOȚI SUNTEM EXCEPȚIONALI.**

PROVERB ARAMAIC

Capitolul 1

Boc BOC!

În fiecare marți, elevilor interni de la Academia Bergström le era distribuită corespondența. Înainte de micul dejun, Rajani a trecut pe la administrație. Aici a avut o surpriză. Primise un pachet de la *Mumbai*¹. Foarte bucuroasă, Rajani s-a întors în camera sa. Bănuia că în pachet este un cadou de la Karisma, bunica sa.

— Te-ai trezit devreme! remarcă Kumiko. Eu sunt atât de obosită încât am

¹ *Mumbai: oraș important din India, numit odinioară Bombay, unde locuiește familia lui Rajani.*

pleoapele lipite. Aș avea nevoie de câinele directorului ca să mă ghideze... Ce este asta?

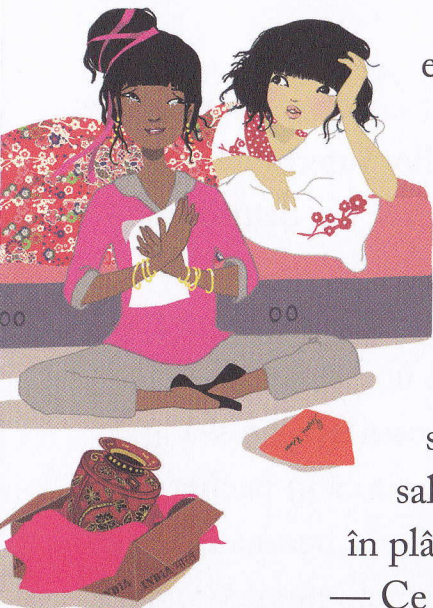
Rajani desfăcu ambalajul. În interiorul cutiei din carton ea descoperi, bine apărată de câteva straturi de hârtie, o minunată vază roșu-aurie.

— O! Este minunată!
exclamă Kumiko.

— Karisma știe
că-mi place să am
flori pe birou, explică
Rajani. A, uite, este și
o scrisoare!

Spre marea
surpriză a prietenei
sale, Rajani izbucni brusc
în plâns.

— Ce se-ntâmplă? se
neliniști Kumiko.

Incapabilă să-i răspundă, Rajani îi întinse foaia de hârtie.

Scrisoarea nu conținea decât câteva cuvinte: „Sunt mândru de tine. Tata.“

— Hei... dar nu este nimic de plâns.
De fapt este chiar drăguț, nu?

Rajani își șterse obrajii și surâse.

— Nu poți înțelege. Niciodată... până
acum, niciodată tata nu mi-a spus că este
mândru de mine.

— Sunt sigură că asta a gândit mereu.

— Aoleu! E târziu! Să ne grăbim!

Rajani așeză vaza pe biroul său, cu
inima plină de fericire.

Primul curs din zi era cel al doamnei
Becket. Profesoara de engleză le distribui
ultimele teste, corectate.

— Pe ansamblu nu e rău, spuse ea.
Dacă aveți întrebări cu privire la corecturi,
puteți să mă întrebați după ore. Și aștept

încă sugestiile voastre pentru spectacolul de sfârșit de an. Poate că nu am fost suficient de clară cu privire la acest subiect. Este vorba despre un proiect serios, care vă privește pe toți. Fiecare elev trebuie să participe. De exemplu, cei care studiază desenul pot realiza decorurile sau costumele.

Johannis ridică mâna.

— Dar eu studiez matematica și joc șah! Ce credeți că pot face?

— Sunt mii de căi de a te face util, îi răspunse profesoara. Cine știe, poate că ai un talent nedescoperit pentru comedie!

Văzând reacția lui Johannis, Mickael, cel mai bun prieten al lui, începu să râdă. Doamna Becket îl privi cu severitate.

— Hmm, făcu ea. În concluzie, vă rog să vă gândiți și să veniți cu propuneri. Dacă se poate, inteligente. Vom mai

vorbi despre asta vineri. Și acum, puțină gramatică...

În sală se auzi un suspin de disperare.

***

Domnul Tremblay, profesorul Naămei, intră prin spatele cortului. Ducea colivia papagalului său, Bob. Elevii își salutară profesorul, neuitând obișnuitul „Salut, Bob“. Domnul Tremblay deschise colivia și îl puse pe Bob pe balansoar.

— Copii, astăzi vreau să vă vorbesc despre un om extraordinar. Numele său este Geronimo Medrano.

— Bum, bum! strigă Bob.

— Mulțumesc, Bob. Geronimo s-a născut în Spania, în 1849. A devenit clovn și a călătorit în multe țări. Ajuns la Paris, a ajuns clovnul epocii sale. De ce? Pentru că știa să facă de toate. Acrobații la sol, la

inele, pe cal, la trapez! Dansator, magician,
dresor de porci și poet! Când părăsea
arena, spectatorii îl rechemau strigând
„Bum-Bum!”. Era numele său de artist.

Bob începu să tropăie pe balansoar.

— Bum, bum! Bob vrea nuci!

— Nu! răspunse domnul Tremblay.

Deci, copii, amintiți-vă de Geronimo
„Bum-Bum“ Medrano...

— Bob vrea struguri!

— Nu! Bum-Bum a schimbat pentru
totdeauna arta de a fi clovn. Iar Medrano,
numele său de familie, a rămas pentru
totdeauna în memoria artiștilor de circ.

Furios, papagalul zbură până la cufărul
magic unde stăteau Mickael și Naïma.

— Mickael frumos! Bob vrea nuci...

— Te joacă pe degete cum vrea!
remarcă Naïma.

— De-ajuns! se supără domnul

Tremblay. Ai mâncat destule nuci. Dacă
nu te potolești, te închid în colivie!

Papagalul îi întoarse spatele. Elevii
izbucniră în râs.

— Ei, s-a bosumflat elevul ăsta
neascultător! Am uitat unde am rămas...
A, da! Clovnul Bum-Bum trebuie să
constitue un model pentru voi. Iată ce
vă sfătuiesc: să fiți inventivi, să căutați iar
și iar, să imaginați și să creați lucruri noi
cu care să surprindeți publicul. Când veți
părăsi școala, veți ști să faceți de toate.
Acum a venit momentul să ni se alăture
o prietenă foarte dragă. Primiți-o cum se
cuvine pe extraordinara Mistinguett!

Cortina se mișcă. Curioși, elevii
se întoarseră: apăru mai întâi Rainer,
profesorul de echitație, Alexa și apoi o
minunată iapă albă.

— Copii, v-o prezint pe Mistinguett!

